

РЕШЕНИЕ

№ 1164

гр. Бургас, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИМОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120204412 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните
работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на от Л. А. М., ЕГН *****, посредством
процесуалния си представител адв. Н. срещу Заповед за задържане рег.№ 33883з-
308/11.11.2022г. издадена от Ж. К. Ж., на длъжност „инспектор КП“ при 5 РУ към ОД
на МВР- гр.Бургас.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, поради
незаконосъобразност. Защитникът на жалбоподателя твърди, че М. е бил задържан без
да са налице данни, че е извършил престъпление. Акцентираща се на обстоятелството, че
не е бил надлежно уведомен родител за задържането на жалбоподателя.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник
– адв. Я. Н. – БАК, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Ж. К. Ж., на длъжност „инспектор КП“ при 5 РУ към
ОД на МВР- гр.Бургас, оспорва жалбата. Акцентираща върху това, че е имало данни за
извършено престъпление. Пояснява, че е бил уведомен родител и жалбоподателят е бил
предаден на баща си. Пледира за отхвърляне на жалбата.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните,

приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката, е извършило престъпно деяние. В заповедта са посочени фактически обстоятелства, че жалбоподателят е държал наркотично вещество и е осъществил състава на чл. 354а от НК. съдът намира възразенията за ненадлежно уведомяване родителите на лицето, като неоснователни, поради следните съображения :

Законодателят е предвидил непълнолетните лица да носят наказателна отговорност, ако притежават психическата зрелост за това, а именно да осъзнават обществената опасност на деянието и да предвиждат общественоопасните му последици. По делото няма данни, че лицето страда от заболявания, което би било пречка да носи наказателна отговорност. По делото са налице данни, че лицето действително е предадено на родител след приключване на работа с него от полицейските служители,

поради което обстоятелството към момент е бил уведомен родител и че това, според твърденията на защитника е не било към момента на задържане на лицето не е основание за отмяна на атакуваната заповед за задържане.

Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК.

При тези данни съдът счита, че правилно в хода на административното производство е направено предположение, че съществуват данни Л. А. М. да е извършил престъпление по чл. 354а от НК.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно деЯ.ето, съдържащи се в доказателствата по преписката. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното деЯ.е, което полицейският орган счита, че е извършено, т.е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той не се е възползвал, т.е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано.

В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на защитата, че задържането на жалбоподателя е незаконосъобразно.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. А. М., ЕГН *****, посредством процесуалния си представител адв. Н. срещу Заповед за задържане рег.№ 3388зз-308/11.11.2022г., издадена от Ж. К. Ж., полицаи при Пето РУ към ОД на МВР- гр.Бургас, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане рег.№ 3388зз-308/11.11.2022г., издадена от Ж. К. Ж., полицаи при Пето РУ към ОД на МВР- гр.Бургас.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от днес.

РЕШЕНИЕТО е изготвено и обявено на страните в съдебно заседание, проведено на **16.12.2022г.**

Съдия при Районен съд – Бургас: _____